

Skúvoyingar fáa ikki bíligari olju

ÁKI BERTHOLDSEN

Tað er ikki líkt til, at hvørki skúvoyingar, ella onnur útoyggjafólk fáa bíligari olju uttan víðari.

Í blaðnum týsdagin prátaðu vit við Tummás Frank Joensen úr Skúvoy, sum vísti á, hvussu trupult tað er at búgva á útoyggj. Ikki minst vísti hann á, at tað er nógv dýrari at búgva á útoyggj, enn aðrastaðni í Føroyum, tí tað kostar so nógv at færa farni út á smáu oyggjarnar.

Sjálvt oljan er væl dýrari í Skúvoy, og øðrum smáoyggjum, enn hon er aðrastaðni í Havn.

Skúvoyinga, betala nevnliga 31,5 oyra meiri enn aðrir føroyingar fyri hvønn litur av olju, og tað heldur Tummás Frank Joensen vera heilt órímligt.

Hetta er tað, strandferðslan tekur í farmagjaldi fyri at flyta tær fullu oljutunnurnar til Skúvoyar, og tær tómu tunnurnar av oynni aftur.

Tummás Frank Joensen sigur, at hetta hevur verið skilið, síðani útoyggjar vóru fyrri tí stóra missi, at Stathav fórst.

Verður ikki broytt

Og eftir hvat skilst, verður hetta ikki broytt uttan víðari.

Niels Juel Nattestad, stjóri á Statoil sigur, at øll betala tað sama fyri oljuna, men at tey, sum búgva á útoyggjunum, noyðast at betala farmagjald afturat.

Men tað er ikki galdandi bara fyri oljuna. Tey betala farmagjald av øllum tey fáa, og tað ger tað dýrt at búgva á útoyggj.

Hann vil ikki kennast við rokniestykkið, Tummás Frank Joensen hevur

fingið fólk við innliti at gera.

Tað vísir, at skulu oljufeløgini koyra somu oljumboð út til húsarhaldini í meginøkinum, sum skúvoyingar brúka um árið, 80.000 - 100.000 litrar, kostar tað 0,5 oyru meiri fyri liturin í løn til bílafórarar, slit o.a., enn skúvoyingar fáa hana fyrri.

– Har má onkur mis-skiljing vera komin í, sigur hann

Skilir skúvoyingar

Hinvegin skilir stjórin á Statoil væl trupulleikan hjá skúvoyingum, og øðrum útoyggjafólki.

Men hann fær onki gjørt við hann, í hvussu so er einsamallur.

– At flyta olju er báði trupult og tungt at hava við at gera, so farmagjaldið til útoyggjarnar fær Statoil einki gjørt við einsamalt.

Stathav sigldi aðrenn hansara tíð, so hvussu skipanin var tá, veit hann ikki.

Men skal hetta broyttast, mugu aðrir partar uppi at hjálpa til at loysa málið.

Niels Juel Nattestad sigur, at hann hevur sagt skúvoyingum, at hann er fúsar at tosa við teir um trupulleikan.

Men tað má vera samant við øðrum tí einsamallir fáa vit ikki loyst trupulleikan.

Hvørjir hini eru, sum skulu hjálpa til at loysa málið, veit hann ikki.

Men hann nevni, at talan kann báði verða um strandferðsluna, lokalar og aðrar myndugleikar.

Men hvussu trupulleikin skal loysast, í samstarvi við onnur, hevur hann púra einki boð uppá.

Besti veðrurin vígaði 92 kilo

Síðani veðrasýningarnar byrjaðu eru menn farnir at leggja seg eftir at fáa betri seyð, og tað hevur eydnast

ÁKI BERTHOLDSEN

Fríggjadagin var veðrasýning í Hvalba.

Hetta er fjórða árið, veðrasýning er í Hvalba so tað er við at bliva fastur táttur í heystarmyndini í størstu markatalshygðini í Føroyum.

Í Súduroyinni hava tey allarflestu, sum annars hava seyð, eisini veðrar. Og tað er ikki sýrt, at nógv teirra taka seyðasýningin í stórum álvara.

Eliesar Poulsen, sum er ein av teimum, sum tóku stig til veðrasýningarnar á sinni, sigur, at tað sæst týðiliga á seyðinum, at hann er blivin betri, og sær betri út, síðani farið var undir sýningarnar.



Vilmund Michelsen hevur góðan seyð. Í ár var triðju ferð á rað, hann fær fyrstu virðisløn fyri vakrasta veðrin á veðrasýningini í Hvalba (Mynd: Stein Næs)

– Menn gera sær stórri ómak, tá ið brundar skulu gerast, og veðurlomb setast við. Og tað sæst aftur í týð-

iliga dygdini

47 veðrar

A veðrasýningini í ár vóru



Hartvig Hammer fekk báði virðisløn fyri tann tyngsta veðrin og virðisløn fyri tann triðvakrasta (Mynd: Stein Næs)



Poul Poulsen, sonur Eliesar, tók ímóti virðisløn fyri tann næstvakrasta veðrin (Mynd: Stein Næs)

47 veðrar.

Teir vóru allir veturgamlir Eliesar Poulsen sigur, at veðrarnir í ár, vóru í hvussu so er ikki minni, kanska heldur størri, enn teir vóru í fjør.

Lættnar vóðu fyra virðislønir. Ein fyri tyngsta veðrin, og so triggjar virðislønir fyri teir vakrasta veðrarnar.

Fyri teir vakrasta veðrarnar, er tað ikki so nógv vektin, sum var avgerðandi, men heldur, hvussu teir sóu út, hvussu kleyvar, bein og horn vóru, hvussu ullin sá út, o.s.fr.

Hartvig Hammer fekk virðisløn fyri tann tyngsta veðrin, hann vígaði 92 kilo.

Hann fekk eisini virðisløn fyri tann triðvakrasta veðrin.

Aðru virðisløn fekk Eliesar Poulsen, og fyrstu virðisløn fekk Vilmund Michelsen.

Vilmund Michelsen vísir seg at hava góðan seyð, tí hetta er triðja árið á rað at hann fær fyrstu virðisløn.

Afturat ognarsteypinum, vann hann tí eisini ferðasteypið til ognar, sum kappast hevur verið um.

Dómarar í kappingini vóru Petur Karl av Rana av Tvøroyri, umframt Frits Poulsen og Jens Heri Jacobsen.

Asmund Bærøndsen á Tvøroyri fæddi bókin.

Tá ið allir hava ríkið, um ein góðan mánaða veður ein seyðasýning afturat í Hvalba, tá verða brundlombini víst fram.

Gekk hampiliga væl í Litlu Dímun

Ein veðurur varð seldur fyri 5.000, men hann leyp í hagan

ÁKI BERTHOLDSEN

Mikudagin vóru hvalbingar í Litlu Dímun eftir slakti.

Eliesar Poulsen, formaður í Litlu Dímun,

sigur, at tað gekk hampiliga væl.

Hann sigur, at hetta er eitt miðal ár í Oyinni, sum Litla Dímun verður nevnd í dagligari talu.

Eitt sindur av seyði slapp, men tað er vanligt, tí hann ser sera styggur, mestsum vagnar.

Men teir tóku 172 seyðir og fórdu teir til Hvalbiar.

Tað gevur seks seyðir uppá gyllinin, og tað ger 1997 til eitt miðalár.

Í miðal var vektin 28 pund uppá seyðin og tað er eisini miðal.

Vektin lá um 80-90 pund uppá hvørja hálva gyllin, og har um plagar tað at liggja.

Besta árið, menn minnst, var í 1955, tá ið teir tóku níggju seyðir uppá gyllinin.

Tað árið komu fleiri ær væl uppum 60 pund.

Í Litlu Dímun eru 48 eigarar, 44 í Hvalba og triggir í Sandvík og ein í Havn.

Oyggin verður roknað at verða hálvaðru mörk, men tað eru stórar merkur.

Eliesar Poulsen sigur, at allir 48 eigarar skulu helst verða við, tá ið farið verður í oyanna, men tað gongur heldur strilt.

Summir fáa fólk fyri seg, og aðrir betala seg burturúr degnum.

Aftur í ár vóru teir heldur illa mannaðir. Teir vóru ikki meiri enn 32 mans, og tað er nakað lítið og er ein orsök

til, at so nógv sleppur hvørja ferð, tí tað nógva av seyðinum er vargur.

Rýmdi í hagan

Eins og undanfarin ár verður eitt nøkur lomb seld hvørt ár fyri útreiðslur til stik og annað í oyinni.

Í ár blivu 14 seyðir seldir á uppbodið. 13 lomb fóru fyri ímillum 300 og 800 krónur hvørt.

Ein tvæveturs veðurur var eisini seldur og tað var eitt

kvetti fyri oyanna, tí hann fingur teir 5.000 krónur fyri.

Men keyparin var sera óheppin. Hann slepti veðrinum í eitt stik um náttina. Men tá farast skuldi eftir honum morgunin eftir, var hann lopin uppum, og farin í hagan. Hvalbingar siga, at hann er ikki komin aftur eftir enn. Nú vóna teir, hann kemur aftur aftur, tá ið teir fara at reka.